„Aki e kenyérből eszik…”

Úrnapja, 2026.06.07.
Mtörv 8,2-3.14; 1Kor 10,16-17; Jn 6,51-58

Krisztus Testének és Vérének ünnepe van. Mi az a különleges üzenet, amiért a mai vasárnapon külön is megünnepeljük az Oltáriszentséget, hiszen minden szentmisén az eucharisztia misztériumát ünnepeljük? E kérdésre a felolvasott szentírási részek segítségével keresem a feleletet.

1. Az eucharisztia úti eledel – Krisztus táplál, hogy végig menjünk utunkon!

- A Második törvénykönyv 8,2-3 felidézi a pusztai vándorlást: *„Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az Úr a pusztában negyven éven át, hogy próbára téve téged megtudja, mi van a szívedben: megtartod-e parancsolatait, vagy sem? [3]Sanyargatott és éheztetett, de azután mannával táplált, amelyet nem ismertél, és atyáid sem ismertek.”*
- Az Mtörv 8,2-3 szerint a pusztai vándorlás próbatétel volt Izrael népének, hogy Jahve megtudja, mi van népének szívében. Ha ezt tovább visszük a saját életünkre: *tekinthetünk úgy életünk egy-egy nehezebb szakaszára, mint próbatételre*, amelyben megmutatkozik mi van a szívünkben. Ma az eucharisztiára tekintve emlékezzünk életünk próbatételeire, s arra, hogy azok során mi jött elő a szívünkből! Mi az amiért hálát adhatunk, mert kiálltuk a próbát, az Úrhoz hűségesek tudtunk maradni, és mi az, amire bűnbánattal kell gondolnunk, mert elbuktunk, mert kicsinyhitűek voltunk.
- Az Mtörv szerint a pusztai vándorlás *Isten gondoskodásának, szeretetének*, *szabadításnak időszaka*, *jele a manna*, amely Isten ajándékaként azégből hullott. Valójában *úti eledel a sivatagban,* ahol nincs mit enni. Ennek az eledelnek segítségével tudtak 40 éven át vándorolni, és *az Ígéret földjéhez eljutni*. A manna az eucharisztia előképe, az eucharisztia úti eledel, amely képessé tesz bennünket arra, hogy földi vándorutunkat végig járjuk, s *ennek a tápláléknak erejével eljussunk az Isten Országába.* Érdekes módon, amikor az izraeliták beléptek az Ígéret földjére, akkor megszűnt a manna, s Jerikó síkságán már az Ígéret földjének termését ették. Ha eljutunk az Úr országában, nekünk sem lesz szükségünk a szentmisére, mert akkor már nem kellenek szentségi jelek, Jézussal „színről-színre” együtt leszünk. A második kérdés, amit a mennyei manna, az eucharisztia, mint úti eledel kapcsán megfontolhatunk: *Hisszük-e, hogy Jézus testével és vérével táplál minket, hogy az Oltáriszentség az ő napi gondoskodásának, szabadításának szentségi jele, hogy e lelki táplálék erejéből vagyunk képesek haladni az Országa felé vezető úton*, hogy ez az úti eledel táplálja hitünket, szeretetünket, reményünket? Az ő Teste és Vére nélkül nem lenne lelki életünk, elakadnánk, megállnánk vagy letérnénk az Isten felé vezető útról.

2. Krisztus testének tagjai vagyunk – mi is Krisztus testét alkotjuk

- A szentleckében hallottuk, hogy Szent Pál írja a korintusiaknak: *„A kenyér, melyet megtörünk ugye Krisztus testében való részesedés? [17]Mi ugyanis sokan egy kenyér, egy test vagyunk, mind, akik egy kenyérben részesedünk.” (1 Kor 10,16-17)*

- Krisztus testében, egy kenyérben részesedünk itt a szentmisén, mi magunk is Krisztus testévé leszünk. M*i együtt ez a közösség, mint az egyetlen kenyérben a búzaszemek alkotjuk Krisztus testét*. Szent Ágoston prédikációban azt mondja, amikor áldozáskor a nekünk nyújtott kenyérre mondjuk, hogy „ámen", akkor valójában magunkra is, mint Krisztus testére, „ámент" mondunk. Mert amint az átváltoztatott kenyér Krisztust jelzi és hordozza, mi is Krisztus testének tagjaiként Krisztust hordozzuk és közösségként jelenítjük meg őt a világba. A körmeneten nem csak a monstranciába helyezett Oltáriszentség mutatja fel Krisztust a világnak, hanem mi is, akik vele vonulunk.
- Krisztus kenyerével, az Oltáriszentséggel táplál minket. *Mi pedig arra kapunk meghívást, hogy Krisztus testének tagjaiként tápláljuk embertársainkat*: szavainkkal, tetteinkkel, azzal a tisztelettel, ahogy velük kapcsolatba lépünk. Krisztus ma bennünk lép az emberekhez, általunk gyógyít, vigasztal, szeret másokat, s ha kell, másokért vállalt szenvedésinek is részesei lehetünk.

3. Aki eszi az én testemet, annak örök Élete van

- Jézus János evangéliumának eucharisztikus beszédében azt mondja: „*Bizony, bizony mondom nektek: ha nem eszitek az Emberfia testét és nem isszátok az ő vérét, nem lesz élet bennetek. [54]Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon."* (Jn 6,53-54)
- Az eucharisztia az Élet, az örök Élet tápláléka, nemcsak a túlvilági Életé, hanem már itt a földön megkezdett Örök Életé. Nemcsak arról van szó, hogy ha sokat áldozunk, majd a menyországba jutunk, hanem arról, hogy már itt a földön is Élet lesz bennünk. Nem biológiai élet, ahhoz földi kenyeret, s földi táplálékokat kell fogyasztani. Hanem örök, el nem múló Élet, görög szóval Zoé, amiért érdemes naponta felkeni, s újra kezdeni, elviselni evilág minden nyomorúságát. Olyan lelki Élet, amely reménnyel, derűvel, szabadsággal tölt el, amely megszabadít a félelmeinktől és hozzásegít ahhoz, hogy elfogadjuk önmagunkat és elfogadjunk másokat, és megbékélt, boldog emberekként járjuk zarándokutunkat. Ámen.